

Komunikat Głównego Lekarza Weterynarii

Komunikat Głównego Lekarza Weterynarii

2019-01-11

W związku z licznymi informacjami medialnymi dotyczącymi kwestii polowań zbiorowych skoordynowanych (tzw. „wielkoobszarowych”) na dziki oraz licznymi pytaniami kierowanymi w tej sprawie, w załączeniu materiał informacyjny w sprawie.

1. Polowania zbiorowe zsynchronizowane na dziki różnią się od klasycznych polowań zbiorowych na zwierzęta tylko tym, że wykonuje się je równocześnie w obwodach łowieckich sąsiadujących ze sobą powiatów.
2. Polowania zsynchronizowane w ramach odstrzału sanitarnego dzików mają być wykonywane w pasie o szerokości kilku kilometrów, na zewnątrz od strefy cichych polowań, aby nie doprowadzić do rozprzestrzeniania się ASF.
3. Obszar planowanego odstrzału skoordynowanego przebiega przez część województw, tj. województwa: pomorskie, warmińsko-mazurskie, podlaskie, mazowieckie, lubelskie, łódzkie, świętokrzyskie, podkarpackie. Obejmuje w sumie około 320 obwodów łowieckich (mapa), co stanowi około 6,8% obwodów łowieckich dzierżawionych przez PZŁ.
4. Polowania skoordynowane mają być wykonywane w znacznej odległości od terenów zurbanizowanych.
5. Nie jest prawdą, że myśliwi mają nakaz strzelania do ciężarnych loch. Polowania będą prowadzone zgodnie z prawem łowieckim i zasadami etyki łowieckiej.
6. Nie jest prawdą, że odstrzał sanitarny wielkoobszarowy ma doprowadzić do odstrzału ponad 200 tys. dzików.
7. Pozyskanie dzików w granicach 190 tys. szt. zakłada się w całym sezonie łowieckim 2018/2019, czyli w okresie od 1 kwietnia 2018 r. do 30 marca 2019 r.
8. Polowania skoordynowane mają być wykonywane w soboty i w niedziele, czyli w czasie, w którym wykonywane są klasyczne polowania zbiorowe i mają za zadanie przeciwdziałanie rozprzestrzenianiu się ASF na zachód Polski.
9. Zakończenie polowań zbiorowych, w tym skoordynowanych, nastąpi z końcem stycznia.

Strategia zwalczania ASF u dzików w Polsce opiera się m.in. na:

- przestrzeganiu zasad bioasekuracji wśród hodowców i myśliwych - przy czym rolą bioasekuracji jest niedopuszczenie do przeniesienia wirusa ASF;
- usuwaniu zwłok padłych dzików, zarówno na obszarach objętych restrykcjami w związku z występowaniem ASF jak i na pozostałych obszarach;
- określaniu zasięgu występowania choroby u dzików poprzez monitoring obejmujący badanie próbek od każdego znalezionej padłego dzika w Polsce, każdego odstrzelonego dzika podejrzanego o zakażenie ASF na obszarze nieobjętym restrykcjami, każdego odstrzelonego dzika na obszarach objętych restrykcjami w związku z ASF;
- wykonywaniu polowań na dziki, zarówno indywidualnych jak i zbiorowych (wyłącznie w okresie kiedy dozwolone są polowania zbiorowe);
- wykonywaniu wyłącznie polowań indywidualnych na dziki w strefie cichych polowań (pas o szerokości mniej więcej 40 km, którego oś stanowi granica pomiędzy obszarem objętym ograniczeniami lub obszarem zagrożenia a obszarem ochronnym);
- wykonywaniu odstrzału sanitarnego dzików, który zarządzany jest głównie w obszarach objętych restrykcjami w związku z ASF, wzdłuż głównych szlaków komunikacyjnych; przy czym odstrzał sanitarny nie zastąpi wykonania planu łowieckiego, a ma go jedynie uzupełnić.

Afrykański pomór świń (ASF) wystąpił u dzików w Polsce po raz pierwszy w lutym 2014 roku. Jest to śmiertelna, zakaźna oraz zaraźliwa choroba świń oraz dzików. Nie ma możliwości leczenia ASF oraz nie opracowano dotychczas skutecznej szczepionki przeciwko tej chorobie. ASF nie zagraża życiu i zdrowiu człowieka. Powoduje jednak znaczne straty dla właścicieli zwierząt oraz dla branży mięsnej.

Liczba przypadków ASF u dzików odnotowanych od początku występowania ASF w Polsce, czyli od lutego 2014 r. wynosi 3407.

Tylko w roku 2018 potwierdzono 2443 przypadki ASF u dzików, z czego 326 stanowiły dziki odstrzelone, a pozostałe przypadki stanowią dziki padłe, w tym powypadkowe.

W tym roku potwierdzono już aż 60 przypadków ASF u dzików. Natomiast od 14 września ubiegłego roku nie odnotowano ognisk choroby w gospodarstwach produkujących świnie, co świadczy o skuteczności bioasekuracji i wysokim poziomie przestrzegania jej zasad przez rolników.

Dziki są głównym rezerwuarem ASF w środowisku, o czym świadczy występowanie przypadków ASF a tym samym utrzymywanie się zakażeń wirusem ASF w Polsce na terenach leśnych oraz w ich pobliżu w części województw: warmińsko-mazurskiego, podlaskiego, lubelskiego i mazowieckiego.

Przypadki ASF u dzików występują również na terenach zurbanizowanych, np. w Warszawie potwierdzono dotychczas 225 przypadków ASF, od początku potwierdzenia pierwszego przypadku tj. od 30 listopada

2017 roku.

Za utrzymywanie się wirusa ASF w populacji dzików w środowisku nie odpowiada człowiek. Człowiek nie odpowiada za przenoszenie wirusa ASF pomiędzy poszczególnymi dzikami w obrębie jednej watahy.

Im mniejsza gęstość populacji dzików na danym terenie, tym mniejsze ryzyko wystąpienia i dalszego rozprzestrzeniania się wirusa ASF u tych zwierząt. Stąd konieczność obniżenia populacji dzików na ściśle określonym obszarze, w ramach intensywnych i skoordynowanych palowań, przeprowadzonych w krótkim czasie.